

Risalelerde rızık ile kuvvetin ters orantılı olduğu ifade ediliyor. Fakat ayette "İnsan için ancak çalıştığı vardır." buyruluyor. Nasıl anlamalıyız?

"Belki o rızık-ı helâl, iktidar ve ihtiyar ile mâkûsen mütenasiptir. Çünkü, çocukların iktidar ve ihtiyarı geldikçe rızıkı azalır, uzaklaşır, sakilleşir."

maîşet ü-hüsn i-define bir kanaat ,sırrıyla hadisinin الْقِنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَفْنَىٰ ve rahat-ı hayattır. Hırs ise, bir maden-i hasâret ve sefalettir."(1)

Çalışmak rızkın bir şartıdır, rüknü değildir. Şayet çalışmak rızkın rüknü olmuş olsa idi, çalışmaya güç yetiremeyen herkesin açlıktan ölmesi gerekirdi. Oysa çalışmaktan aciz olanlar en güzel şekilde besleniyorlar. Yavrular, hastalar, özürülüler buna güzel bir örnektir.

Çalışmak şartı, çalışmaya elverişli olanlar için bir şart-ı adidir. Ve çalışmanın şart kılınması, insanın kendine bir meşguliyet olması içindir. Yoksa insan çok sıkılacak ve boş kalma tasesından bizar kalacaktı. Bu yüzden Allah çalışmayı rızka bir şart-ı adi yapmıştır.

(1) bk. [Lem'alar, On Dokuzuncu Lem'a.](#)